

Wstęp

Seria pomocy dydaktycznych wydawnictwa RAABE „Terapia dysleksji” powstała w oparciu o wieloletnie doświadczenia terapeutyczne z wykorzystaniem poradnika „Terapia pedagogiczna uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się”. Przeznaczona jest do pracy z uczniami szkół podstawowych. Prostota ćwiczeń i kart pracy połączona z wysokim poziomem merytorycznym proponowanego materiału sprawia, że zeszyty te stanowią profesjonalną pomoc dla terapeuty oraz rodzica/opiekuna pracującego z uczniem.

Seria zeszytów „Terapia dysleksji” prezentuje materiał do pracy korekcyjno-kompensacyjnej z obszaru funkcji:

- słuchowych,
- wzrokowych,
- grafomotoryki,
- orientacji przestrzennej,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej z uwzględnieniem procesów przetwarzania sensorycznego (SI),
- zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego z uwzględnieniem ADHD,
- zaburzeń koncentracji uwagi,
- specyficznych trudności w uczeniu się matematyki,
- zaburzeń rozwoju mowy i języka.

Każdemu obszarowi trudności przypisane są dwa zeszyty do pracy terapeutycznej. Jeden z ćwiczeniami i kartami pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, a drugi do samodzielnej pracy w domu.

Wybór i uporządkowanie materiału w obu zeszytach pozwala terapeutcie zaplanować pracę domową ucznia i wykorzystać ćwiczenia jako element terapii utrwalającej zdobyte przez dziecko umiejętności. Zeszyty mogą być także wykorzystywane w pracy korekcyjno-kompensacyjnej przez nauczyciela i/lub rodzica w sytuacjach, gdy brakuje specjalisty.

Trzy poziomy trudności oznaczono jedną, dwiema lub trzema kropkami. Odpowiadają one potrzebom dzieci, które nie uzyskały jeszcze gotowości szkolnej (jedna kropka), tym, które mają nasilone trudności w uczeniu się czytania i pisania (dwie kropki), oraz tym, u których trudności te utrzymują się (trzy kropki). Oczywiście podział ten jest podziałem symbolicznym i zawsze o wyborze odpowiedniego ćwiczenia powinien decydować specjalista prowadzący terapię dziecka.

Ćwiczenia oraz karty pracy proponowane w tym zeszycie zawierają materiał z obszaru szeroko rozumianej orientacji przestrzennej, uwzględniają także procesy przetwarzania

sensorycznego, czyli terapię SI. Są uzupełnieniem zeszytu „Terapia dysleksji. Orientacja przestrzenna. Ćwiczenia i karty pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych”.

Obydwa zeszyty zawierają niezbędne treści do wykorzystania w treningu zaburzeń orientacji przestrzennej uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się ze szczególnym uwzględnieniem uczniów z dysleksją rozwojową.

Uczniom, ich rodzicom, nauczycielom oraz terapeutom korzystającym z naszych zeszytów życzę wielu sukcesów oraz satysfakcji z pokonywania trudności.

Irena Sosin

▶ **Przed lustrem – mój portret**

- **Cele:** podnoszenie świadomości własnego ciała, utrwalanie schematu ciała.

Ćwiczenie wykonywane przed dużym lustrem. Lustro powinno sięgać do podłogi. Dziecko staje przed lustrem i przy użyciu odpowiedniego flamastra (do szkła) obrysuje swój kontur. Zabawę można wzbogacić o rysowanie szczegółów twarzy czy ubrania.

▶ **Obok mnie – mój portret**

- **Cele:** podnoszenie świadomości własnego ciała, utrwalanie schematu ciała.

Ćwiczenie wykonywane przed dużym lustrem. Lustro powinno sięgać do podłogi. Ćwiczenie jest kontynuacją poprzedniego. Do lustra, tak żeby nie zasłonić odbicia dziecka, lub obok lustra, przyklejamy duży arkusz papieru, najlepiej wielkości dziecka. Terapeuta/rodzic poleca dziecku narysowanie autoportretu naturalnej wielkości. Należy wspomóc pracę dziecka wskazówkami typu: „zaznacz, dokąd sięgają twoje nogi”.

▶ **Po turecku**

- **Cele:** podnoszenie świadomości własnego ciała, utrwalanie schematu ciała, organizacja najbliższej przestrzeni.

Ćwiczenie wykonywane w pozycji siedzącej jest kontynuacją ćwiczenia powyżej. Dziecko na polecenie układa woreczek: przed sobą, za sobą, obok siebie, po lewej stronie, na sobie, pod sobą.

▶ **Prawa i lewa pięść**

- **Cele:** poznawanie własnego ciała, stymulacja czucia w obrębie dłoni, obustronna koordynacja, organizacja najbliższej przestrzeni.

Ćwiczenie wykonywane w pozycji siedzącej przy stoliku. Ręce wyprostowane, dłonie na blacie stołu. Dziecko rozpoczyna zaciskanie i otwieranie dłoni od ręki prawej, następnie otwiera i zamyka dłoń lewą. Kolejny etap to otwieranie i zamykanie jednocześnie dłoni prawej i lewej, a następnie naprzemienne. Obserwujemy zachowanie dziecka. Ruchy w obrębie dłoni nie powinny wpływać na ruchy innych części ciała (ramion, tułowia).

▶ **Klakier**

- **Cel:** ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Polecamy dziecku podrzucanie piłki średniej wielkości z jednoczesnym klaśnięciem pod piłką i ponownym jej złapaniem. Możemy zaproponować dziecku wykonanie jak największej liczby klaśnięć, które terapeuta/rodzic będzie liczył.

imię i nazwisko

1 Pomaluj na zielono samochody, które jadą w prawą stronę, a na żółto samochody, które jadą w lewą stronę.

